

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام
ایران - تبریز (پایتخت گردشگری کشورهای اسلامی ۲۰۱۸)

مشارکت شهروندی و مدیریت شهری

نمونه: شهر تبریز

حسین زاده دلیر، افسانه رحیمی، علیرضا خرمی

(کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری)
alirezakhorramikhajeh@gmail.com
afsaneh.rahimi61@yahoo.com

چکیده:

شناخت موانع، مشکلات و با راههای تقویت مشارکت مردم در امور محلی و شهری، در جهت برنامه ریزی (مشارکت مردم در برنامه ریزی و مدیریت مشارکتی) یکی از ضروریات مدیریت مطلوب شهرهاست. تجربه نشان داده، تنها از طریق الگوهای مشارکتی در اداره امور می توان مشارکت در عقول دیگران را فراهم ساخت و بهبود مستمر شیوه اداره و توسعه نیروی انسانی را تضمین کرد.

در مورد مشارکت، لازم است مردم را شایسته اداره کردن امور خود و حکومت کردن بر خود دانست و حاضر شد که اصلاحاتی را در نظام اجتماعی، سیاسی و اداری انجام داد که بر اساس آن، امکان نظارت مردم بر تصمیماتی که در مورد سرنوشت شان گرفته می شود، فراهم گردد، چرا که حق تشکیل اجتماعات، انجمنها و جمعیت ها در قوانین همه کشورها به عنوان یکی از حقوق اساسی شهروندان تایید و نهادی شده است. در این پژوهش، موانع و تنگناهای ذهنی و عینی موجود بر سر راه مشارکت شهروندان در مدیریت شهری، از طریق زمینه سنجی در دو قالب "انجام مجموعه ای از پرس و جوهای ژرفانگر" و "بررسی متغیرهای کلان مرتبط با مشارکت شهری"، صورت پذیرفته و در نهایت، پس از تجزیه و تحلیل و استنتاج داده ها و اطلاعات، میزان مشارکت مردم در امور محلی مطرح می گردد.

واژگان کلیدی: مشارکت شهروندان، مدیریت شهری، دستگاههای دولتی

مقدمه:

علم مدیریت و برنامه ریزی توسعه، امروزه با این اعتقاد که موانع اصلی پایداری، بیشتر اجتماعی، فرهنگی و سیاسی است تا تکنولوژیکی، یک هدف بزرگ در تفهیم فرآیندهای پایداری شهری و به مفهوم درآوردن پایداری دارد: از طریق شناخت آنچه نظام سیاسی، فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی را پیچیده می کند و زیر بنای اعمال ناپایدار حاضر است. از سوی دیگر، برنامه های توسعه شهری، شهروندان را به صورت مستقیم متاثر می کنند. چنانچه این برنامه براساس امکانات، اولویتها و منابع جامعه شهری تهیه